

Lidstaten mogen een verzoek om gezinshereniging afwijzen als uit een prospectieve beoordeling blijkt dat de gezinshereniger in het jaar dat volgt op de indiening van dat verzoek niet over stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten beschikt

Deze beoordeling mag worden gebaseerd op de ontwikkeling van de inkomenspositie van de gezinshereniger in de zes maanden voorafgaand aan dat verzoek

De gezinsherenigingsrichtlijn¹ is bedoeld ter bevordering van gezinshereniging met gezinsleden die onderdanen van derde landen zijn. Ingevolge de richtlijn dienen de lidstaten met name toestemming tot toegang en verblijf aan de echtgenoot van de gezinshereniger te verlenen, op voorwaarde dat aan bepaalde voorwaarden is voldaan (zo dient de gezinshereniger te bewijzen dat hij over huisvesting, een ziektekostenverzekering en stabiele en regelmatige inkomsten beschikt die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor sociale bijstand van de betrokken lidstaat). De lidstaten kunnen een verzoek om gezinshereniging afwijzen, of, in voorkomend geval, de verblijfstitel van een gezinslid intrekken of weigeren te verlengen, wanneer de in de richtlijn gestelde voorwaarden niet of niet meer worden vervuld.

De Spaanse regelgeving bepaalt dat de verblijfsvergunning met als doel gezinshereniging met familieleden die onderdanen zijn van derde landen moet worden geweigerd wanneer onomstotelijk wordt vastgesteld dat er geen uitzicht is op het behoud van de financiële middelen in het jaar dat volgt op de indiening van het verzoek. Bij deze beoordeling wordt de ontwikkeling van de inkomenspositie van de gezinshereniger in de zes maanden voorafgaand aan het verzoek in aanmerking genomen.

In maart 2012 werd aan een in Spanje wonende onderdaan van een derde land met een vergunning voor langdurig verblijf in die lidstaat een verzoek om gezinshereniging ten behoeve van zijn echtgenote geweigerd, omdat hij niet had aangetoond over voldoende inkomsten te beschikken om zijn gezin na hereniging te onderhouden. Het tegen deze afwijzing ingestelde bezwaar en beroep werd met name afgewezen omdat er geen vooruitzicht was dat hij in het jaar na de datum van indiening van het verzoek over voldoende financiële middelen zou beschikken.

Het Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (hooggerechtshof van Baskenland, Spanje), waar de gezinshereniger hoger beroep heeft ingesteld, twijfelt over de verenigbaarheid van de Spaanse regelgeving met de richtlijn. De nationale rechter vraagt zich af of de gezinshereniger, om voor gezinshereniging in aanmerking te komen, op het tijdstip van indiening van het verzoek tot gezinshereniging, over stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten moet beschikken, dan wel of ook rekening kan worden gehouden met de inkomsten waarover hij in de loop van het jaar volgend op dit verzoek zal beschikken.

In zijn arrest van vandaag **oordeelt het Hof dat de Spaanse regelgeving verenigbaar is met de richtlijn.**

¹ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB L 251, blz. 12, met rectificatie in PB 2012, L 71, blz. 55).

Het Hof wijst er allereerst op dat de richtlijn de lidstaten de ruimte biedt te eisen dat het bewijs wordt geleverd dat de gezinshereniger beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor sociale bijstand van de betrokken lidstaat.

Hoewel **de richtlijn** niet uitdrukkelijk bepaalt dat de lidstaten de mogelijkheid hebben om te beoordelen of de gezinshereniger, na de datum van indiening van het verzoek, stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten behoudt, overweegt het Hof dat de richtlijn **niet aldus kan worden uitgelegd dat zij zich tegen deze mogelijkheid verzet**. De richtlijn bepaalt uitdrukkelijk dat de lidstaten het regelmatige karakter van de inkomsten van de gezinshereniger dienen te beoordelen, wat een periodieke analyse van de ontwikkeling van deze inkomsten met zich brengt. Het Hof voegt hieraan toe dat de gezinshereniger niet alleen moet bewijzen dat hij op het moment waarop zijn verzoek om gezinshereniging wordt beoordeeld, over **voldoende inkomsten** beschikt, maar dat deze inkomsten **ook stabiel en regelmatig moeten zijn**, was een **prospectief onderzoek** naar deze inkomsten door de bevoegde nationale autoriteit met zich brengt.

Het Hof benadrukt dat deze uitlegging wordt bevestigd door het feit dat de personele werkingssfeer van de richtlijn beperkt is tot gezinsherenigers die een verblijfstitel met een geldigheidsduur van tenminste één jaar hebben verkregen en die reden hebben om te verwachten dat hen een permanent verblijfsrecht zal worden toegekend. De beoordeling van het bestaan van een dergelijke verwachting vereist noodzakelijkerwijs een onderzoek naar de toekomstige ontwikkeling van de situatie van de gezinshereniger met het oog op de verkrijging van deze verblijfstitel. Daarnaast brengt de mogelijkheid om de verblijfstitel van een gezinslid in te trekken of niet te verlengen, wanneer de in de richtlijn gestelde voorwaarden niet meer worden vervuld, met zich dat de lidstaten van de gezinshereniger kunnen verlangen dat hij na de datum van de indiening van het verzoek tot gezinshereniging over stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten beschikt. Ten slotte wordt deze uitlegging bevestigd door een van de doelstellingen van de richtlijn: het bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten stelt de lidstaat in staat zich ervan te verzekeren dat na gezinshereniging zowel de gezinshereniger als zijn gezinsleden tijdens hun verblijf niet ten laste van de sociale bijstand van de betrokken lidstaat dreigen te komen.

Het Hof overweegt dat **de duur van een jaar**, waarin de gezinshereniger over voldoende inkomsten dient te beschikken, **redelijk is en niet verder gaat dan noodzakelijk is**, gegeven het feit dat deze periode overeenkomt met de geldigheidsduur van de verblijfstitel waarover de gezinshereniger ten minste dient te beschikken om een verzoek tot gezinshereniging te kunnen indienen.

Wat betreft de regel dat de prospectieve beoordeling van de inkomsten van de gezinshereniger moeten worden gebaseerd op de inkomsten van de gezinshereniger in de zes maanden voorafgaand aan de indiening van het verzoek, oordeelt het Hof dat de richtlijn hierover geen nadere bepaling omvat, maar dat **een dergelijke periode in elk geval niet in strijd is met de doelstelling van deze richtlijn**.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170